

des algunes vegades pel Dr. Antoni Peyrí, començà a projectar-se una ràpida reforma, encara que provisional, puix el definitiu es deixà en espera de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya.

Com era natural, en canviar el Règim totes les persones que ocupaven els càrrecs de la Junta de Sanitat foren destituïdes, i aprofitant el moment de què no hi havia Comitè provincial de Sanitat, es pogué obtenir de Madrid un Decret creant a Barcelona una Junta de lluita antivenèria, i aquesta, que tot seguit prengué possessió del càrrec, començà a actuar, essent el seu primer acord el de fer els tractaments gratuïts, començar una campanya de propaganda pública, ja valent-se de cartells a semblança del que a Madrid feia temps ja tenien i a diferents llocs de l'estranger està molt estès.

Aquesta Junta, purament tècnica, la componen el nou Inspector Provincial de Sanitat, doctor Benzo, persona molt moderna que coneix bé l'afer i ben disposat a tota renovació; l'Inspector de Sanitat exterior, Dr. Acosta, un metge militar; el Prof. Dr. Jaume Peyrí, com a catedràtic de l'assignatura de Dermosifilopatia; el Dr. Antoni Carreras, com a representant de l'Ajuntament; el Dr. Lluís G. Guilera, com a Director de l'Hospital de la Magdalena (siflicomi); el Dr. J. Cabré, com a especialista dels Hospitals del Sagrat Cor i Sant Pau; el Dr. Narcís Serrallach, com a cap del Dispensari oficial antiveneri del carrer de Bernardino; i el Dr. Antoni Peyrí, com a Cap de l'altre Dispensari oficial del carrer del Marquès del Duero.

Aquesta Junta ha tingut poques reunions, puix és natural que entre persones que coneixen fonament el problema, no és cosa de discutir, sinó d'aprovar les propostes que cadascún d'ells feia; tot seguit s'entenien i estaven d'acord; de manera que si no fos que estem en període constituent i solament els seus acords poden tenir efecte temporal, estaria ja el projecte d'organització de la lluita antivenèria en ple desenrotllament; avui, les circumstàncies aconsellen més prudència i s'han limitat a proposar la futura organització, amb tot i que han començat a actuar millorant els actuals serveis.

També creieren indispensable d'abandonar els locals dels actuals Dispensaris i cercar-ne de nous que reunissin condicions, on poder-se instal·lar. Aquesta Junta té el projecte de posar la lluita an-

tivenèria a l'altura de tota ciutat civilitzada; amb tot, no empenirà la tasca amb energia i rapidesa fins que es vegi quina solució es dóna a la Sanitat interior, és a dir, fins a l'aprovació de l'Estatut, comportant-se durant aquest espai de temps que encara falta per l'esmentada aprovació, en cercar i arranjar nous locals-dispensaris en el tractament gratuït, en la propaganda, en la millora del servei dintre els Dispensaris, en enviar a l'Hospital a les dones que voluntàriament ho demanin, en fer bons tractaments ambulatoris i en anar preparant i donant solució als múltiples problemes que constantment es presenten.

Per ara, no té decidit res sobre reglamentarisme ni sobre abolicionisme; creu que la prostitució és una part de la lluita antivenèria i, per tant, encara que sigui la font principal de les malalties sexuals, no és el tot, puix la Lluita considera que a necessitat de guarir-se està per damunt de la prostitució, cerca al malalt com a un contagiós i el tracta fins a netejar-lo, sigui o no sigui prostituta reglamentada, o millor dit, controlada, puix que és sabut que allò de la reglamentació està força passat de moda. Avui la prostitució es controla sota l'únic motiu de la profilaxi antivenèria, però res de tot el passat reglamentarista i aquest control, avui, encara, és indispensable, donada la mentalitat d'aquest personal.

Creu també que ha de desaparèixer la contribució que paguen les cases de prostitució i anar a càrrec de l'Estat les despeses de la lluita antivenèria a Catalunya, no limitant-se a Barcelona, sinó estenent-lo a totes les poblacions d'un cert número d'habitants.

Una altra de les coses que té pensament en què desapareixi, o almenys fundadament modificar-les, són els anomenats "meublées", per ésser els llocs de més prostitució, on hi va amb preferència la clandestina, les menors i on es comença la prostitució, llocs on no s'hi troba cap dificultat, sinó tot el contrari, tot està disposat per a la comoditat, no subjectes a cap trava i pagant una contribució com si fos una indústria legal, comparable a la dels hotels, i encara més, la policia persegueix i amb facilitat tanca les cases tolerades, mentre ha permès de tornar-les a obrir si agafaven l'aspecte de "meublée".

Fins fa poc, a Barcelona no hi ha hagut lluita antivenèria; solament han funcionat dispensaris